

Հովհաննէս Հովհաննիսյան

Նոր գարուն

Քեզ ըսպասող չըմբնաց,
Ո՞ր ես գալի, ա՛յ գարուն,
Գովքդ ասող չըմնաց,
Զուր ես գալի, ա՛յ գարուն:

Սև-մութ պատեց աշխարհին,
Սար ու ձոր դառան արին,
Մեց վայ բերեց էս տարին
Ո՞ր ես գալի, ա՛յ գարուն:

Բյուլբյուլը գա՛ թող ձեն տա,
Էյ ո՞վ պիտի քեզ խնդա,
Էլ ո՞ր սիրտը կըթնդա
Զուր ես գալի, ա՛յ գարուն:

Բյուլբյուլն եկավ՝ վարդ չունի,
Ծաղկոցը կա՛ վարդ չունի
Էլ ո՞վ ա որ դարդ չունի
Ո՞ր ես գալի ա՛յ գարուն:

Դու ետ բերիր հավքերին,
Ո՞նց տեր ըլնեն բըներին
Սա՞դ տեղ չկա մեր երկրին

Զուր ես գալի, ա՛յ գարուն:

Աշուղի բերանը փակ,
Սագ-քյամանչեն փակի տակ,
Սիրտն ա էրվում անկրակ
Ո՞ւր ես գալի, ա՛յ գարուն:

Քեւ ըսպասող չըմընաց,
Զուր ես գալի, ա՛յ գարուն.
Գովքըդ ասող չըմընաց
Ո՞ւր ես գալի, ա՛յ գարուն:

1897